



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums

2023. gada 4. septembris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 314/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 314/02	Lieta C-156/23, <i>Ararat</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. martā iesniedza par <i>Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond</i> (Nīderlande) – K, L, M un N/ <i>Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid</i>	2
2023/C 314/03	Lieta C-280/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 1. maijā <i>Canai Technology Co. Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2023. gada 1. marta spriedumu lietā T-25/22 <i>Canai Technology/EUIPO – Trend Fin</i> (“HE&ME”)	3
2023/C 314/04	Lieta C-331/23, <i>Dranken Van Eetvelde</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 25. maijā iesniedza <i>Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent</i> (Beļģija) – <i>Dranken Van Eetvelde NV/Belgische Staat</i>	3
2023/C 314/05	Lieta C-339/23, <i>Horyzont</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 30. maijā iesniedza <i>Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich</i> (Polija) – <i>Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty/LC</i>	4

2023/C 314/06	Lieta C-352/23 [<i>Changu</i>]: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. jūnijā iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) – LF/ <i>Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite</i>	4
2023/C 314/07	Lieta C-354/23, <i>Seberts</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 8. jūnijā iesniedza <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) – LM BV/ <i>Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit</i>	5
2023/C 314/08	Lieta C-369/23, <i>Vivacom Bulgaria</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 9. jūnijā iesniedza <i>Varhoven administrativen sad</i> (Bulgārija) – “ <i>Vivacom Bulgaria</i> ” EAD/ <i>Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite</i>	6
2023/C 314/09	Lieta C-385/23, <i>Finnair</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. jūnijā iesniedza <i>Korkein oikeus</i> (Somija) – <i>Pasažieris A/Finnair Oyj</i>	6
2023/C 314/10	Lieta C-412/23: Prasība, kas celta 2023. gada 5. jūlijā – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika	7
2023/C 314/11	Lieta C-430/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 12. jūlijā SN iesniedzis par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2023. gada 3. maija spriedumu lietā T-249/21 SN/Parlaments	8
Vispārējā tiesa		
2023/C 314/12	Lieta T-487/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 12. jūlija spriedums – <i>Multiópticas/EUIPO – Nike Innovate</i> (Divu melno ģeometrisku formu attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas divas melnās ģeometriskās formas, reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības un valsts grafiskas preču zīmes “mó” – Relatīvs atteikuma pamats – Kaitējuma reputācijai neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)	9
2023/C 314/13	Lieta T-348/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūnijā – <i>Zalando/Komisija</i>	9
2023/C 314/14	Lieta T-369/23: Prasība, kas celta 2023. gada 5. jūlijā – <i>Hypo Vorarlberg Bank/VNV</i>	11
2023/C 314/15	Lieta T-374/23: Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – <i>Volkskreditbank/VNV</i>	13
2023/C 314/16	Lieta T-386/23: Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – <i>Hypo-Bank Burgenland/VNV</i>	14
2023/C 314/17	Lieta T-387/23: Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – <i>Schelhammer Capital Bank/VNV</i>	14
2023/C 314/18	Lieta T-390/23: Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – <i>Barry's Bootcamp /EUIPO – Hummel</i> (Divu melnu horizontālu uzšuvju attēlojums)	15
2023/C 314/19	Lieta T-391/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Imerys Aluminates Groupe/Komisija</i>	16
2023/C 314/20	Lieta T-396/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – <i>Stada Arzneimittel/EUIPO – Bioiberica</i> (“DAOgest”)	16
2023/C 314/21	Lieta T-398/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – <i>Bodegas Aguiuncho/EUIPO – Mar de Frades</i> (“ALBARIÑO mar de ons”)	17
2023/C 314/22	Lieta T-400/23: Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – <i>Erste Group Bank/VNV</i>	18
2023/C 314/23	Lieta T-401/23: Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – <i>Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV</i>	19
2023/C 314/24	Lieta T-402/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV</i> . . .	20
2023/C 314/25	Lieta T-403/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Dornbirner Sparkasse Bank/VNV</i>	21
2023/C 314/26	Lieta T-404/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Kärntner Sparkasse/VNV</i>	22
2023/C 314/27	Lieta T-405/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV</i> . .	23

2023/C 314/28	Lieta T-406/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Tiroler Sparkasse</i> /VNV	23
2023/C 314/29	Lieta T-407/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – <i>Salzburger Sparkasse Bank</i> /VNV	24
2023/C 314/30	Lieta T-408/23: Prasība, kas celta 2023. gada 17. jūlijā – <i>Sparkasse Oberösterreich Bank</i> /VNV	25
2023/C 314/31	Lieta T-434/23: Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – <i>Essity Hygiene and Health AB</i> /EUIPO (Lapas attēlojums)	25

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2023/C 314/01)

Jaunākā publikācija

OV C 304, 28.8.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 296, 21.8.2023.

OV C 286, 14.8.2023.

OV C 278, 7.8.2023.

OV C 271, 31.7.2023.

OV C 261, 24.7.2023.

OV C 252, 17.7.2023.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. martā iesniegusi *Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond* (Nīderlande) – K, L, M un N/*Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*

(Lieta C-156/23, *Ararat* ⁽¹⁾)

(2023/C 314/02)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa*Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond***Pamatlietas puses**

Prasītāji: K, L, M un N

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid***Prejudiciālie jautājumi**

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, skatīts kopsakarā ar Pamattiesību hartas 4. pantu un 19. panta 2. punktu, kā arī Atgriešanas direktīvas ⁽²⁾ 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai pēc savas ierosmes, pamatojoties uz tai iesniegtajiem lietas materiāliem, kas ir papildināti vai precizēti tajā notiekošajā uz sacikstes principu balstītā tiesvedībā, ir jāpārbauda, vai, iespējams, nav ievērots neizraidīšanas princips? Vai šī pienākuma apjoms ir atkarīgs no tā, vai tiesvedība, kas balstīta uz sacikstes principu, ir tikusi uzsākta, pamatojoties uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, un, līdz ar to, vai šī pienākuma apjoms ir atšķirīgs, vērtējot izraidīšanas risku saistībā ar uzņemšanu, nekā tas būtu gadījumā, ja tas tiktu vērtēts saistībā ar atgriešanu?
- 2) Vai Atgriešanas direktīvas 5. pants, skatīts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja atgriešanas lēmums ir pieņemts tādas procedūras ietvaros, kas nav tikusi uzsākta, pamatojoties uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, vērtējums par to, vai atgriešana netiek pieļauta ar neizraidīšanas principu, ir jāveic pirms atgriešanas lēmuma pieņemšanas un vai šādā gadījumā konstatēts izraidīšanas risks liedz pieņemt atgriešanas lēmumu vai arī tas šajā gadījumā ir šķērslis izraidīšanai?
- 3) Vai atgriešanas lēmuma spēks tiek atjaunots, ja tas ir ticis apturēts jaunas procedūras dēļ, kas nav tikusi uzsākta, pamatojoties uz starptautiskās aizsardzības pieteikumu, vai arī Atgriešanas direktīvas 5. pants, skatīts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 19. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ja procedūrā, kuras rezultātā tiek atkārtoti konstatēta nelikumīga uzturēšanās, nav ticis novērtēts izraidīšanas risks, ir jāveic šī riska faktisks novērtējums un ir jāpieņem jauns atgriešanas lēmums? Vai atbilde uz šo jautājumu ir atšķirīga, ja runa ir nevis par apturētu atgriešanas lēmumu, bet gan par atgriešanas lēmumu, kuru ilgāku laiku nav īstenojis nedz trešās valsts valstspiederīgais, nedz testādes?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008, L 348, 98. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 1. maijā Canai Technology Co. Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2023. gada 1. marta spriedumu lietā T-25/22 Canai Technology/EUIPO – Trend Fin (“HE&ME”)

(Lieta C-280/23 P)

(2023/C 314/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Canai Technology Co. Ltd (pārstāvji: J. F. Gallego Jiménez, E. Sanz Valls, P. Bauzá Martínez un Y. Hernández Viñes, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, Trend Fin BV

Ar 2023. gada 17. jūlija rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Canai Technology Co. Ltd pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 25. maijā iesniegusi Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Beļģija) – Dranken Van Eetvelde NV/Belgische Staat

(Lieta C-331/23, Dranken Van Eetvelde)

(2023/C 314/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent

Pamatlietas puses

Prasītāja: Dranken Van Eetvelde NV

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Beļģijas PVN kodeksa (⁽¹⁾) 51.a panta 4. punkts ir pretrunā Direktīvas 2006/112 (⁽²⁾) 205. pantam, skatot to kopsakarā ar samērīguma principu, ciktāl šajā tiesību normā ir paredzēta beznosacījumu solidārā atbildība un tiesa to nevar izvērtēt, ņemot vērā individuālo rīcību, kas veikta, lai īstenotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas?
- 2) Vai Beļģijas PVN kodeksa 51.a panta 4. punkts ir pretrunā Direktīvas 2006/112 205. pantam, skatot to kopsakarā ar neitralitātes principu PVN jomā, ja šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka persona ir solidāri atbildīga par PVN samaksu likumiskā parādnieka vietā, un nav jāņem vērā priekšnodokļa atskaitījums, ko var veikt likumiskais parādnieks?
- 3) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram ir atļauta tādu krimināltiesiska rakstura (administratīvu un kriminālu) sodu kumulācija, kuru pamatā ir dažādi procesi, par vieniem un tiem pašiem faktiskajiem nodarījumiem, bet kuri ir izdarīti secīgu gadu laikā (taču kuri krimināltiesiskā ziņā būtu kvalificējami kā turpināts noziedzīgs nodarījums ar vienotu nodomu), turklāt vienā gadā izdarītais nodarījums tiek izskatīts administratīvā procesā, savukārt citā gadā izdarītais nodarījums – kriminālprocesā? Vai šie nodarījumi nav uzskatāmi par nedalāmi saistītiem, jo tie ir izdarīti secīgos gados?

- 4) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru pret personu var tikt uzsākts process par krimināltiesiska rakstura administratīva naudas soda uzlikšanu par nodarījumu, par kuru tā jau ir galīgi notiesāta krimināllietā, un turklāt abi procesi tiek piemēroti pilnībā neatkarīgi viens no otra un vienīgā garantija, ka visu piemēroto sodu smagums atbilst attiecīgā pārkāpuma smagumam, ir tā, ka Finanšu tiesa var veikt samērīguma pārbaudi pēc būtības, lai gan valsts tiesiskajā regulējumā šajā ziņā nav ietverti noteikumi un nav paredzēti noteikumi, kas dod tiesības administratīvajai iestādei ņemt vērā jau piemēroto krimināltiesisko sodu?

⁽¹⁾ *Belgische btw-wetboek.*

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 30. maijā iesniedza *Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich* (Polija) – *Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty*/LC

(Lieta C-339/23, *Horyzont*)

(2023/C 314/05)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Horyzont Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty*

Atbildētāja: LC

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītīgumiem un ar ko atceļ Direktīvu 87/102/EEK ⁽¹⁾ 8. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā noteiktais kreditora pienākums pārbaudīt patērētāja (aizdevumaņēmēja) kredītspēju ir līdzvērtīgs citiem minētajā direktīvā noteiktajiem pienākumiem (it īpaši informēšanas pienākumiem, kas paredzēti tās 10. pantā un nākamajos pantos), tādējādi, ka šīs direktīvas 23. pantā minētās sankcijas nevar būt atšķirīgas, proti, nevar paredzēt atšķirīgas tiesiskās sekas par katra no šiem pienākumiem neizpildi atsevišķi?

⁽¹⁾ OV, L 133, 22.5.2008., 66. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. jūnijā iesniedza *Administrativen sad Sofia-grad* (Bulgārija) – *LF/Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*

(Lieta C-352/23 [*Changu*] ⁽¹⁾)

(2023/C 314/06)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Sofia-grad

Pamatlietas puses

Prasītājs: LF

Atbildētājs: *Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95 (⁽²⁾) (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu, 15. apsvēruma, 2. panta h) punkts un 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie ļauj dalībvalstij ieviest valsts tiesisko regulējumu, ar ko starptautisko aizsardzību piešķir līdzjūtības vai humānu iemeslu dēļ, kam atbilstoši Direktīvas 2011/95 15. apsvērumam un 2. panta h) punktam (cita veida aizsardzība) nav saistības ar Direktīvas 2011/95 loģiku un garu, vai tomēr arī šādā gadījumā valsts tiesībās paredzētajai iespējai piešķirt aizsardzību “humānu iemeslu” dēļ ir jāatbilst starptautiskās aizsardzības standartiem, kā noteikts Direktīvas 2011/95 3. pantā?
- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/115 (⁽³⁾) (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, 12. apsvērumā un 14. panta 2. punktā kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 1. un 4. pantu dalībvalstij ir noteikts obligāts pienākums izdot trešās valsts valstspiederīgajiem rakstisku apstiprinājumu, kas apliecina, ka viņi dalībvalstī uzturas nelikumīgi, bet vēl nevar tikt atgriezti?
- 3) Vai tādas valsts normatīvo aktu sistēmas gadījumā, kurā vienīgais noteikums, ar ko nosaka trešās valsts valstspiederīgā statusu “humānu iemeslu” dēļ, ir ietverts *Zakon za ubezhishteto i bezhantsite* (Likums par patvērumu un bēgļiem) (turpmāk tekstā – “ZUB”) 9. panta 8. punktā, šī valsts noteikuma, kas nav saistīts ar Direktīvas 2011/95 būtību un pamatojumu, interpretācija ir saderīga ar Direktīvas 2011/95 15. apsvērumu, kā arī 2. panta h) punktu un 3. pantu?
- 4) Vai Hartas 1., 4. un 7. pants Direktīvas 2011/95 piemērošanas mērķiem prasa pārbaudīt, vai trešās valsts valstspiederīgā ilgstošā nelegālā uzturēšanās dalībvalstī ir autonomas pamats starptautiskās aizsardzības piešķiršanai “primāru humāno apsvērumu” dēļ?
- 5) Vai dalībvalsts pozitīvais pienākums garantēt Hartas 1. un 4. panta ievērošanu ļauj plaši interpretēt valsts pasākumu, kas paredzēts ZUB 9. panta 8. punktā un pārsniedz Direktīvā 2011/95 noteikto starptautiskās aizsardzības loģiku un standartus, un vai attiecīgais dalībvalsts pienākums prasa sniegt tādu interpretāciju, kas attiecas tikai uz Hartas 1. un 4. pantā paredzēto absolūto pamattiesību ievērošanu?
- 6) Vai ZUB 9. panta 8. punktā paredzētās aizsardzības nepiešķiršana trešās valsts valstspiederīgajam prasītāja situācijā var nozīmēt, ka dalībvalsts neizpilda savus pienākumus, kas izriet no Hartas 1., 4. un 7. panta?

(⁽¹⁾) Šīs lietas nosaukums ir fiktīvs; tas neatbilst neviena lietas dalībnieka īstajam personvārdam vai nosaukumam.

(⁽²⁾) OV 2011, L 337, 9. lpp.

(⁽³⁾) OV 2008, L 348, 98. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 8. jūnijā iesniedza *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) – *LM BV/Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit*

(Lieta C-354/23, *Seberts* (⁽¹⁾))

(2023/C 314/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāja: LM BV

Atbildētājs: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamatnostādnes par valsts atbalstu lauksaimniecības un mežsaimniecības nozarē un lauku apvidos 2014.–2020. gadam (2014/C 204/01) ⁽¹⁾, it īpaši to 135., 136., 137. punkts un 144. punkta a) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka ieguldījumu atbalsts nekustamā īpašuma celtniecības, iegādes vai labiekārtošanas izmaksu segšanai tiek sniegts tikai tad, ja subsīdijas saņēmējs ir nekustamā īpašuma, uz kuru attiecas izmaksas, īpašnieks vai par tādu kļūst?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ OV 2014, C 204, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 9. jūnijā iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – “Vivacom Bulgaria” EAD/Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

(Lieta C-369/23, Vivacom Bulgaria)

(2023/C 314/08)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: “Vivacom Bulgaria” EAD

Atbildētājas: Varhoven administrativen sad, Natsionalna agentsia za prihodite

Prejudiciālais jautājums

Vai LES 19. panta 1. punkta otrā daļa un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā *Zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi* [Valsts un valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma] 2.c panta 1. punkta 1. apakšpunkts, skatot to kopsakarā ar *Administrativnoprotsesualen kodeks* [Administratīvā procesa kodeksa] 203. panta 3. punktu un 128. panta 1. punkta 6. apakšpunktu, saskaņā ar kuru prasība atlīdzināt zaudējumus, kas radušies *Varhoven administrativen sad* (Augstākā administratīvā tiesa, turpmāk tekstā – “VAS”) izdarītā Savienības tiesību pārkāpuma rezultātā, un kurā VAS ir atbildētāja, ir jāizskata šai tiesai pēdējā instancē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. jūnijā iesniedza Korkein oikeus (Somija) – Pasažieris A/Finnair Oyj

(Lieta C-385/23, Finnair)

(2023/C 314/09)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Pamatlietas dalībnieki

Prasītājs: pasažieris A

Atbildētāja: Finnair Oyj

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai gaisa pārvadātājs var atsaukties uz ārkārtējiem apstākļiem Regulas Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 3. punkta izpratnē situācijā, kad lidmašīnas ražotājs ir paziņojis par slēptu defektu konkrēta tipa lidmašīnu konstrukcijā, kurš ietekmē lidojumu drošību, pat ja šis paziņojums tika sniegts tikai pēc lidojuma kavēšanās vai atcelšanas?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu būtu noliedzīga un ja būtu jāpārbauda, vai šos apstākļus ir izraisījuši notikumi, kuri raksturīgi attiecīgā gaisa pārvadātāja parastajai darbībai un kurus to būtības vai cēloņa dēļ tam faktiski būtu jāspēj ietekmēt, vai Eiropas Savienības Tiesas judikatūra par konkrētu tehnisko detaļu priekšlaicīgiem defektiem ir piemērojama arī tādā lietā kā šī, kurā lidojuma atcelšanas brīdī nedz ražotājs, nedz gaisa pārvadātājs nezināja, kāda veida defekts ir aplūkojamā jaunā tipa lidmašīnai un kā to var novērst?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 5. jūlijā – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-412/23)

(2023/C 314/10)

Tiesvedības valoda – slovaku

Lietas dalībnieki:

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un R. Lindenthal)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasījumi

— atzīt, ka 2015., 2016. un 2017. gadā, kā arī 2018. gadā nenodrošinot, ka publiskas iestādes, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, veic samaksu atbilstoši savām komercsaistībām laikā, kas nepārsniedz 60 kalendārās dienas, un saglabājot šo situāciju, Slovākijas Republika nav izpildījusi Direktīvā 2011/7 (¹) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos un it īpaši tās 4. panta 3. punktā un 4. panta 4. punkta b) apakšpunktā paredzētos pienākumus;

— piespriest Slovākijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši Direktīvas 2011/7 4. panta 3. punktam Slovākijas Republikai ir jānodrošina, lai komercdarījumos, kuros parādnieks ir publiska iestāde, maksājumu termiņš, kurā ir jāmaksā atlīdzība par šiem darījumiem ar uzņēmumiem, nepārsniegtu 30 kalendārās dienas no dienas, kad ir iestājušies šajā tiesību normā paredzētie faktiskie apstākļi. Tajā pašā laikā atbilstoši direktīvas 4. panta 4. punkta b) apakšpunktam Slovākijas Republikā publiskas iestādes, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus, var pagarināt šo periodu līdz 60 kalendārajām dienām.

Tomēr Slovākijas Republika nav nodrošinājusi, ka tām publiskajām iestādēm, kas sniedz veselības aprūpes pakalpojumus komercdarījumos, kuros tās ir parādnieki, maksājumu termiņš nepārsniedz 60 kalendārās dienas.

Dati par publisko slimnīcu saistību vidējo termiņu komercdarījumos liecina, ka Slovākijas Republika ir turpinājusi pārkāpt direktīvas 4. panta 3. punktu un 4. panta 4. punkta b) apakšpunktu 2015., 2016. un 2017. gadā un no 2018. gada līdz šīs prasības celšanai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/7/EK (2011. gada 16. februāris) par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos (OV 2011, L 48, 1. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 12. jūlijā SN iesniedzis par Vispārējās tiesas (piektā palāta)
2023. gada 3. maija spriedumu lietā T-249/21 SN/Parlaments**

(Lieta C-430/23 P)

(2023/C 314/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: SN (pārstāvis: P. Eleftheriadis, Barrister)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2023. gada 3. maija spriedumu lietā T-249/21, SN/Eiropas Parlaments, ciktāl ar to ir apstiprināta Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2020. gada 21. decembra lēmuma attiecībā uz SN daļēja spēkā esamība, un SN adresēto 2021. gada 15. janvāra debetnotu Nr. 701000001 par summu 196 199,84 EUR apmērā,
- pilnībā atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsekretāra 2020. gada 21. decembra lēmumu attiecībā uz SN,
- pilnībā atcelt SN adresēto 2021. gada 15. janvāra debetnotu Nr. 7010000021 par summu 196 199,84 EUR apmērā,
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, tostarp tiesāšanās izdevumus Tiesā un Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

- 1) **Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības** ⁽¹⁾ **137. pantā paredzētā “zināšanu” testa nepiemērošana:** Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, neņemdamā vērā, ka darba samaksas par parlamentāro palīdzību, ko izmaksā deputāts, atgūšana ir pakļauta “zināšanu” kritērijam, kas paredzēts Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 137. pantā un Civildienesta noteikumu 85. pantā un saskaņā ar kuru maksājuma saistībā ar parlamentāro palīdzību saņēmējs faktiski zina vai iespējams zina, ka šāds maksājums ir nepamatots.
- 2) **Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu** ⁽²⁾ **33. panta nepiemērošana:** Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, nepareizi piemērojot Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumu 33. un 68. pantu, kuros noteikts, ka darba samaksas maksājumam deputāta palīgam ir jābūt darba samaksai, nevis maksai par sniegtajiem pakalpojumiem, tāpēc šis maksājums atbilstoši Savienības tiesībām kļūst “nepamatots” tikai tad, ja tas ir “nepamatots” atbilstoši deputātu palīgu nodarbinātības standarta noteikumiem.
- 3) **Deputāta tiesību uz brīvību un neatkarību aizsardzības nenodrošināšana:** Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Savienības tiesības, jo tā nav pietiekami nodrošinājusi deputātu tiesību uz brīvību un neatkarību (Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma 2. pants un 21. panta 2. punkts) aizsardzību, nosakot no vainas neatkarīgas atbildības režīmu parniecīgām kļūdām, kas ir tik neparedzams un pretrunīgs, ka tas ir pretrunā deputātu tiesībām uz brīvību un neatkarību.

⁽¹⁾ Eiropas Atomenerģijas kopienas Civildienesta noteikumi un pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība (OV 1962, 45, 1385. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmums attiecībā uz Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma īstenošanas pasākumiem (OV 2009, C 159, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2023. gada 12. jūlija spriedums – *Multiópticas/EUIPO – Nike Innovate* (Divu melno ģeometrisku formu attēlojums)

(Lieta T-487/22) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kurā attēlotas divas melnās ģeometriskās formas, reģistrācijas pieteikums – Agrākas Eiropas Savienības un valsts grafiskas preču zīmes “mó” – Relatīvs atteikuma pamats – Kaitējuma reputācijai neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkts)

(2023/C 314/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Multiópticas S. Coop.* (Madrīde, Spānija) (pārstāves: M. López Camba un A. Lyubomirova Geleva, advokātes)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: E. Markakis)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *Nike Innovate CV* (Beaverton, Oregona, Amerikas Savienotās Valstis)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2022. gada 2. jūnija lēmumu lietā R 1762/2021-4.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Multiópticas S. Coop.* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

⁽¹⁾ OV C 368, 26.9.2022.

Prasība, kas celta 2023. gada 27. jūnijā – *Zalando*/Komisija

(Lieta T-348/23)

(2023/C 314/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Zalando SE* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: R. Briske, K. Ewald, L. Schneider un J. Trouet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2023. gada 25. aprīļa Lēmumu C(2023) 2727 *final*;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvota Regulas (ES) 2022/2065⁽¹⁾ (Digitālo pakalpojumu akts, turpmāk tekstā – “DPA”) piemērošanas jomas nepareiza noteikšana un tiesību kļūda DPA piemērošanā.

Prasītāja uzskata, ka DPA tai neesot piemērojama, jo tā neesot jau starpniecības pakalpojums un līdz ar to neesot nedz mitināšanas pakalpojums, nedz tiešsaistes platforma DPA izpratnē. Tā apgalvo, ka nepastāvot prasītā trešās personas satura nodrošināšana. Prasītāja, pārdodot savas preces, nodrošinot savu saturu un tā arī esot pilnībā pārņēmusi savu partneru saturu, veicot stingru piesaistīšanas procesu.

Pat, ja daļa no attiecīgiem pakalpojumiem tiktu kvalificēta kā tiešsaistes platforma, tā nesasniegtu 45 miljonu aktīvo lietotāju mēnesī robežvērtību. Atbildētāja neesot ņēmusi vērā attiecīgā pakalpojuma hibrīdraksturu – ne visi attiecīgā pakalpojuma lietotāji automātiski saņemot trešo personu piedāvāto saturu, bet esot nepieciešama skaidra nošķiršana.

Atbildētāja esot balstījusies uz kļūdainiem kritērijiem, piemēram, apgalvoto sniedzēja identificēšanas neiespējamību. Tā neesot atzinusi, ka šī ir nevis izšķirošā īpašība, bet gan, vērtējot atbilstoši ES tiesībām, atbalsta pieņemumu par sava satura esamību.

2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka DPA 33. panta 1. un 4. punkts, kopsakarā ar 24. panta 2. punktu esot neskaidrs.

Norādījumi robežvērtības aprēķināšanai esot pārāk neprecīzi un pārkāpjot ES tiesībās paredzēto noteiktības principu. Tādējādi DPA 33. panta 1. punkts neesot ES tiesībām atbilstošs juridiskais pamats. DPA 77. apsvērums neesot pietiekams aprēķina metodes noteikšanai, ņemot vērā to juridisko raksturu un nepietiekamo saturu, jo pārāk daudz pamatjautājumu esot palikuši neatrisināti. Tajā ir noteikts tikai, *kas* būtu aptverts, bet nevis *kā*. Galu galā, attiecīgos kritērijus neesot iespējams pietiekami noteikt, nepieņemot deleģētu tiesību aktu. Šī nepietiekamība esot skaidra, salīdzinot ar Regulu (ES) 2022/1925⁽²⁾ (Digitālo tirgu akts) – pēdējā minētā tiek daļēji balstīta uz to pašu robežvērtību, bet plašāk paredzot un pat īpaši norādot aprēķina kritērijus atsevišķā pielikumā. Tomēr tai arī trūkst pietiekami konkrētu aprēķina specifikāciju.

3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots vispārējā vienlīdzības principa pārkāpums.

Aprēķina metodes nenoteiktība esot LES 2. panta pirmā teikuma un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. panta pārkāpums, jo tā rezultātā (*de facto*) radot nevienlīdzīgu attieksmi starp tiešsaistes platformu nodrošinātājiem. Nodrošinātāji aizpildot trūkumu, ko rada it īpaši fakts, ka individuālu lietotāju uzraudzība ir aizliegta, ar nekonsekventām un nepārskatāmām metodēm. Tajā pašā laikā DPA neesot paredzēta visu aprēķina metožu obligātā kontrole, bet tikai *ad-hoc* pārbaudes. Tas neveido vienlīdzīgus konkurences apstākļus pakalpojuma sniedzējiem. Turklāt ar DPA esot pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes princips, piemērojot vispārīgo robežvērtību visām tiešsaistes platformām, neatkarīgi no attiecīgo pakalpojumu uz risku balstītiem kritērijiem.

4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

DPA piemērošana nesamērīgi ietekmējot prasītājas pamattiesības un pamatbrīvības un līdz ar to pārkāpjot LES 5. panta 4. punkta otrajā daļā noteikto samērīguma principu. No vienas puses, vispārīga robežvērtība esot neatbilstoša un, no otras puses, papildu pienākumu uzlikšana prasītājai vairs neesot vajadzīga, jo tiešsaistes tirdzniecība jau esot pārmērīgi regulēta.

5. Ar piekto prasības pamatu tiek apgalvota pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde.

Atbildētāja lēmumā neesot izpildījusi LESD 296. panta paredzēto pienākumu norādīt pamatojumu, tāpēc prasītājai kā adresātam tas neesot saprotams. Neesot veikta subsumpcija saistībā ar mitināšanas pakalpojuma definīciju saskaņā ar DPA 3. panta g) apakšpunkta iii) punktu, lai gan tas esot izšķiroši DPA 33. panta piemērojamībai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2065 (2022. gada 19. oktobris) par digitālo pakalpojumu vienoto tirgu un ar ko groza Direktīvu 2000/31/EK (Digitālo pakalpojumu akts) (OV 2022, L 277, 1. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/1925 (2022. gada 14. septembris) par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē un ar ko groza Direktīvas (ES) 2019/1937 un (ES) 2020/1828 (Digitālo tirgu akts) (OV 2022, L 265, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 5. jūlijā – Hypo Vorarlberg Bank/VNV

(Lieta T-369/23)

(2023/C 314/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregence, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza deviņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES (¹) 102. panta, Regulas (ES) Nr. 806/2014 (²) 69. panta un 70. panta 2. punkta, Deleģētās regulas (ES) 2015/63 (³) 3. panta un 4. panta 2. punkta, kā arī samērīguma principa pārkāpums mērķa līmeņa nepareizas noteikšanas dēļ, jo atbildētāja esot noteikusi pārmērīgu mērķa līmeni, kas ir pretrunā ES tiesiskajam regulējumam.

2. Otrais prasības pamats: Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 2. punkta b) apakšpunkta, Direktīvas 2014/59/ES 103. panta 7. punkta, Deleģētās regulas (ES) 2015/63 6. panta 1.–6. punkta, 7. panta 2. punkta, 20. panta un II pielikuma pārkāpums, jo neesot piemēroti trīs riska rādītāji tādēļ, ka atbildētāja pretēji Savienības tiesiskā regulējuma prasībām neesot piemērojusi riska rādītājus *“iestādes pašu kapitāls un atbilstīgās saistības, kas pārsniedz minimuma prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām”*, *“sarežģītība”* un *“neregulējamība”*.
3. Trešais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 6. panta 5. un 7. punkta, 7. panta 2. punkta, 4. panta un I pielikuma 2. soļa pārkāpums saistībā ar nepareizu riska rādītāja *“Dalība institucionālajā aizsardzības shēmā” (IPS)* piemērošanu un izsvēršanu, it īpaši tādēļ, ka neesot tikusi veikta IPS izsvēršana.
4. Ceturtais prasības pamats: būtisku formas noteikumu pārkāpums kļūdaina apstrīdētā lēmuma pamatojuma dēļ

Apstrīdētajā lēmumā neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta c) apakšpunktu, jo neesot ņemtas vērā Tiesas lietā C-584/20 P (⁴) noteiktās prasības par pienākuma norādīt pamatojumu apjomu.

5. Piektais prasības pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo nav norādīts pamatojums par būtisku rīcības brīvības izsmelšanu

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punktā un Hartas 41. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu, jo attiecībā uz atbildētājas rīcības brīvību neesot paskaidrots, ko atbildētāja ir vērtējusi un kāds ir tā iemesls. Tāpēc nevarot izslēgt, ka atbildētāja ir patvaļīgi izmantojusi rīcības brīvību.

6. Sestais prasības pamats: būtisku formas noteikumu pārkāpums kļūdainas uzklaušanās dēļ un tiesību tikt uzklaušītam neievērošanas dēļ

Prasītājam neatbilstoši Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam nedz pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nedz pirms ar to pamatotā paziņojuma par iemaksu pieņemšanas neesot nodrošinātas tiesības tikt uzklaušītai. Turklāt atbildētājas veiktā apspriešanās neesot devusi iespēju efektīvi un vispusīgi komentēt konkrēto iemaksas aprēķinu.

7. Septītais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 kā apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums, kā arī Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 noteiktās riska korekcijas metodikas un VNV piešķirtās rīcības brīvības prettiesiskums

Ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 4. –7., 9., 17. un 20. punktu, kā arī I un II pielikumu, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais lēmums, tiek radīta nepārskatāma iemaksu noteikšanas sistēma, kas esot pretrunā Hartas 16., 17., 41. un 47. pantam un kurā netiekot nodrošināta Hartas 20. un 21. panta, kā arī samērīguma principa un tiesiskās drošības principa ievērošana.

8. Astotais prasības pamats: Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 (⁵) kā apstrīdētā lēmuma pamata prettiesiskums

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpti Līgumi, jo Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 8. pantā esot pārsniegti Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 7. punktā, to lasot kopsakarā ar LESD 291. pantu, noteiktie ierobežojumi un ne Īstenošanas regulā, ne pilnvarojuma pamatā neesot ietverts LESD 296. panta 2. punktam atbilstošs pamatojums.

9. Devītais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 kā Deleģētās regulas (ES) 2015/63, kā arī Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 un līdz ar to apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums

Pakārtoti, tiek minēts to Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 noteikumu prettiesiskums, kuri ar Deleģēto regulu (ES) 2015/63 ieviešot iemaksu sistēmu padarot obligātu un ar kuriem atbildētājam tiek piešķirta pārāk plaša rīcības brīvība. Ciktāl šīs tiesību normas, it īpaši Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. panta 1. un 2. punkts, 70. panta 2. punkts un Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. un 2. punkts, nav iespējams interpretēt atbilstoši primārajām tiesībām, tās esot pretrunā pienākuma norādīt tiesību aktu pamatojumu principam, tiesiskās drošības principam un Līgumiem (it īpaši LES 1. panta otrajai daļai, LESD 15., 296. un 298. pantam) un Hartai (it īpaši Hartas 16., 17., 41., 42. un 47. pantam).

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvērēšanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (³) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).
- (⁴) Spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601.
- (⁵) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – Volkskreditbank/VNV

(Lieta T-374/23)

(2023/C 314/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Volkskreditbank AG (Linca, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz deviņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski lietā T-369/23, *Hypo Vorarlberg Bank/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – Hypo-Bank Burgenland/VNV**(Lieta T-386/23)**

(2023/C 314/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hypo-Bank Burgenland AG (Eizenštate, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz lietu, kas balstīta uz šo atcelšanas prasību, saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai ar līdzīgu lietu T-387/23, *Schelhammer Capital Bank/VNV* to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz deviņiem pamatiem, kas ir identiski lietā T-369/23, *Hypo Vorarlberg Bank/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 6. jūlijā – Schelhammer Capital Bank/VNV**(Lieta T-387/23)**

(2023/C 314/17)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Schelhammer Capital Bank AG (Vīne, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī

— piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz lietu, kas balstīta uz šo atcelšanas prasību, saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai ar līdzīgu lietu T-386/23, *Hypo-Bank Burgenland/VNV* to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz deviņiem pamatiem, kas ir identiski lietā T-369/23, *Hypo Vorarlberg Bank/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – *Barry's Bootcamp/EUIPO – Hummel* (Divu melnu horizontālu uzšuvju attēlojums)

(Lieta T-390/23)

(2023/C 314/18)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Barry's Bootcamp Holdings LLC* (Maiami, Florida, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: *M. Hawkins, T. Dolde* un *C. Zimmer*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: *Hummel Holding A/S* (Orhūsa, Dānija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme (Divu melnu horizontālu uzšuvju attēlojums) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 015 377

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2023. gada 5 aprīļa lēmums lietā R 1423/2022-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestātos lietā, atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – Imerys Aluminates Groupe/Komisija**(Lieta T-391/23)**

(2023/C 314/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Imerys Aluminates Groupe (Parīze, Francija) (pārstāvis: Y. Martinet, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- konstatēt, ka ar 2019. gada 22. jūlija dokumentu “Frequently Asked Questions on Free Allocation Rules for the EU ETS post 2020” (Biežāk uzdotie jautājumi par [kvotu] bezmaksas sadali Eiropas Savienībā pēc 2020. gada) Eiropas Komisija ir pieņēmusi prasītājam nelabvēlīgu un dalībvalstīm saistošu interpretāciju, kā šo dokumentu ir interpretējusi Francijas *Conseil d’État* (valsts pēdējās instances tiesa);
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt kaitējumu, kas nodarīts sabiedrībai Imerys Aluminates, pieņemot 2019. gada 22. jūlija dokumentu “Frequently Asked Questions on Free Allocation Rules for the EU ETS post 2020” (Biežāk uzdotie jautājumi par [kvotu] bezmaksas sadali Eiropas Savienībā pēc 2020. gada), 40 075 347 EUR apmērā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu, kas izriet no fakta, ka tā ir pieņēmusi 2019. gada 22. jūlija dokumentu “Frequently Asked Questions on Free Allocation Rules for the EU ETS post 2020” (Biežāk uzdotie jautājumi par [kvotu] bezmaksas sadali Eiropas Savienībā pēc 2020. gada, turpmāk tekstā – “FAQ”). Šis pamats ir sadalīts trīs daļās.
 - Pirmā daļa attiecas uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu.
 - Otrā daļa attiecas uz tiesiskās drošības principa pārkāpumu.
 - Trešā daļa attiecas uz Orhūsas konvencijas 6. panta pārkāpumu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts tiesiskās drošības princips gadījumā, ja Īstenošanas regula Nr. 2021/447 ⁽¹⁾ tiktu interpretēta tādējādi, ka tā netieši paredz interpretācijas normas, kas skaidri paredzētas 2019. gada 22. jūlija FAQ.

⁽¹⁾ Komisijas īstenošanas regula (ES) 2021/447 (2021. gada 12. marts), ar ko nosaka pārskatītās līmeņatzīmju vērtības bezmaksas emisijas kvotu iedalei 2021.–2025. gada periodam saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 10.a panta 2. punktu (OV 2021, L 87, 29. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – Stada Arzneimittel/EUIPO – Bioiberica (“DAOgest”)**(Lieta T-396/23)**

(2023/C 314/20)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Vācija) (pārstāvji: J.-C. Plate, R. Kaase un K. Schmid-Burgk, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Bioiberica, SAU (Palafolls, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “DAOgest” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 332 942

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2023. gada 25. aprīļa lēmums lietā R 1384/2022-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 94. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 95. panta 1. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 14. jūlijā – Bodegas Aguiuncho/EUIPO – Mar de Frades (“ALBARIÑO mar de ons”)

(Lieta T-398/23)

(2023/C 314/21)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bodegas Aguiuncho, SL (Sanxenxo, Spānija) (pārstāvis: J. M. Diez Roig, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Mar de Frades, SL (Kartahena, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ALBARIÑO mar de ons” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 408 426

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 18. maija lēmums lietā R 0164/2023-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt un grozīt apstrīdēto lēmumu;
- apmierināt strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz Nicas klasifikācijas 33. klasi ar šādam lēmumam raksturīgām sekām.

Izvirzītie pamati:

- pieejamības interese;
- preču zīmju mierīga līdzāspastāvēšana;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- 2014. gada 24. jūlija spriedumā *Rani Refreshments/ITSB — Global-Invest Bartosz Turek* ("Sani"), T-523/12, nav publicēts, EU:T:2014:571, noteiktā pārkāpums;
- grafiskā atšķirtspēja.

Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – *Erste Group Bank/VNV***(Lieta T-400/23)**

(2023/C 314/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Erste Group Bank AG* (Vīne, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza šādu prasības pamatu:

Apstrīdētais lēmums esot pretrunā Direktīvas 2014/59/ES⁽¹⁾ 102. pantam, Regulas (ES) Nr. 806/2014⁽²⁾ 69. pantam un 70. panta 2. punktam, Deleģētās regulas (ES) 2015/63⁽³⁾ 3. panta un 4. panta 2. punktam, kā arī samērīguma principam mērķa līmeņa nepareizas noteikšanas dēļ, jo atbildētāja esot noteikusi pārmērīgu mērķa līmeni, kas ir pretrunā Savienības tiesiskajam regulējumam.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).

(³) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 12. jūlijā – *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*

(Lieta T-401/23)

(2023/C 314/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG* (Vīne, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz vienu vienīgu pamatu, kas ir identisks lietā T-400/23 *Erste Group Bank/VNV* izvirzītajam prasības pamatam.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV**(Lieta T-402/23)**

(2023/C 314/24)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Steiermärkische Bank und Sparkasse AG (Grāca, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja savas prasības pamatojumam izvirza septiņus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES ⁽¹⁾ 102. panta, Regulas (ES) Nr. 806/2014 ⁽²⁾ 69. panta un 70. panta 2. punkta, Deleģētās regulas (ES) 2015/63 ⁽³⁾ 3. panta un 4. panta 2. punkta, kā arī samērīguma principa pārkāpums mērķa līmeņa nepareizas noteikšanas dēļ, jo atbildētāja esot noteikusi pārmērīgu mērķa līmeni, kas ir pretrunā ES tiesiskajam regulējumam.

2. Otrās prasības pamats: būtisku formas noteikumu pārkāpums kļūdaina apstrīdētā lēmuma pamatojuma dēļ

Apstrīdētajā lēmumā neesot ievērots pienākums norādīt pamatojumu saskaņā ar LESD 296. panta otro daļu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktu un 2. punkta c) apakšpunktu, jo neesot ņemtas vērā Tiesas lietā C-584/20 P ⁽⁴⁾ noteiktās prasības par pienākuma norādīt pamatojumu apjomu.

3. Trešais prasības pamats: būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, jo nav pamatojuma par būtisku rīcības brīvības izsmelšanu

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpts LESD 296. panta 2. punktā un Hartas 41. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu, jo attiecībā uz atbildētājas rīcības brīvību neesot paskaidrots, ko atbildētāja ir vērtējusi un kāds ir tā iemesls. Tāpēc nevarot izslēgt, ka atbildētāja ir patvaļīgi izmantojusi rīcības brīvību.

4. Ceturtais prasības pamats: būtisku formas noteikumu pārkāpums, jo neesot notikusi uzklauššana un nav ievērotas tiesības tikt uzklauštam

Prasītājai neatbilstoši Hartas 41. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam nedz pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, nedz pirms ar to pamatotā paziņojuma par iemaksu pieņemšanas neesot nodrošinātas tiesības tikt uzklauštai. Turklāt atbildētājas veiktā apspriešanās neesot devusi iespēju efektīvi un vispusīgi komentēt konkrēto iemaksas aprēķinu.

5. Piektais prasības pamats: Deleģētās regulas (ES) 2015/63 kā apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums, kā arī Deleģētajā regulā (ES) 2015/63 noteiktās riska korekcijas metodikas un VNV piešķirtās rīcības brīvības prettiesiskums

Ar Deleģētās regulas (ES) 2015/63 4. –7., 9., 17. un 20. punktu, kā arī I un II pielikumu, uz kuriem ir balstīts apstrīdētais lēmums, tiek radīta nepārskatāma iemaksu noteikšanas sistēma, kas esot pretrunā Hartas 16., 17., 41. un 47. pantam un kurā netiekot nodrošināta Hartas 20. un 21. panta, kā arī samērīguma principa un tiesiskās drošības principa ievērošana.

6. Sestais prasības pamats: Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 ⁽⁵⁾ kā apstrīdētā lēmuma pamata prettiesiskums

Ar apstrīdēto lēmumu esot pārkāpti Līgumi, jo Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 8. pantā esot pārsniegti Regulas (ES) Nr. 806/2014 70. panta 7. punktā, to lasot kopsakarā ar LESD 291. pantu, noteiktie ierobežojumi un ne Īstenošanas regulā, ne pilnvarojuma pamatā neesot ietverts LESD 296. panta 2. punktam atbilstošs pamatojums.

7. Septītais prasības pamats: Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 kā Deleģētās regulas (ES) 2015/63, kā arī Īstenošanas regulas (ES) 2015/81 un tādējādi apstrīdētā lēmuma juridiskā pamata prettiesiskums

Pakārtoti, tiek minēts to Direktīvas 2014/59/ES un Regulas (ES) Nr. 806/2014 noteikumu prettiesiskums, kuri ar Deleģēto regulu (ES) 2015/63 ievieš iemaksu sistēmu padarot obligātu un ar kuriem atbildētājam tiek piešķirta pārāk plaša rīcības brīvība. Ciktāl šīs tiesību normas, it īpaši Regulas (ES) Nr. 806/2014 69. panta 1. un 2. punkts, 70. panta 2. punkts un Direktīvas 2014/59/ES 102. panta 1. un 2. punkts, neesot iespējams interpretēt atbilstoši primārajām tiesībām, tās esot pretrunā pienākuma norādīt tiesību aktu pamatojumu principam, tiesiskās drošības principam un Līgumiem (it īpaši LES 1. panta otrajai daļai, LESD 15., 296. un 298. pantam) un Hartai (it īpaši Hartas 16., 17., 41., 42. un 47. pantam).

- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV 2014, L 173, 190. lpp.).
- (²) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV 2014, L 225, 1. lpp.).
- (³) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/63 (2014. gada 21. oktobris), ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/59/ES papildina attiecībā uz *ex ante* iemaksām noregulējuma finansēšanas mehānismos (OV 2015, L 11, 44. lpp.).
- (⁴) Spriedums, 2021. gada 15. jūlijs, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg un VNV, C-584/20 P un C-621/20 P, EU:C:2021:601.
- (⁵) Padomes Īstenošanas regula (ES) 2015/81 (2014. gada 19. decembris), ar ko nosaka vienādus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 806/2014 piemērošanas nosacījumus attiecībā uz *ex ante* iemaksām vienotajā noregulējuma fondā (OV 2015, L 15, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – Dornbirner Sparkasse Bank/VNV

(Lieta T-403/23)

(2023/C 314/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dornbirner Sparkasse Bank AG (Dornbirna, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, ka arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz septiņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski lietā T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – *Kärntner Sparkasse/VNV*

(Lieta T-404/23)

(2023/C 314/26)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Kärntner Sparkasse AG* (Klagenfurte, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, ka arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz septiņiem pamatiem, kas ir identiski lietā T-402/23, *Steiermärkische Bank* un *Sparkasse/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*

(Lieta T-405/23)

(2023/C 314/27)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sparkasse Niederösterreich Mitte West AG* (St. Pölten, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, ka arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz septiņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski lietā T-402/23, *Steiermärkische Bank* un *Sparkasse/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – *Tiroler Sparkasse/VNV*

(Lieta T-406/23)

(2023/C 314/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Tiroler Sparkasse Bankaktiengesellschaft Innsbruck* (Innsbruka, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz vienu vienīgu pamatu, kas ir identisks lietā T-400/23 *Erste Group Bank/VNV* izvirzītajam prasības pamatam.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. jūlijā – *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*

(Lietā T-407/23)

(2023/C 314/29)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Salzburger Sparkasse Bank AG* (Zalcburga, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, kā arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz vienu vienīgu pamatu, kas ir identisks lietā T-400/23 *Erste Group Bank/VNV* izvirzītajam prasības pamatam.

Prasība, kas celta 2023. gada 17. jūlijā – *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV***(Lietā T-408/23)****(2023/C 314/30)**

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Sparkasse Oberösterreich Bank AG* (Linca, Austrija) (pārstāvji: G. Eisenberger, A. Brenneis un J. Holzmann, advokāti)

Atbildētāja: Vienotā noregulējuma valde (VNV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Vienotā noregulējuma valdes 2023. gada 2. maija lēmumu (SRB/ES/2023/23) par *ex ante* iemaksu Vienotajā noregulējuma fondā par 2023. gadu aprēķināšanu, tostarp tā pielikumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju; kā arī
- piespriest Vienotā noregulējuma valdei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja arī lūdz šādas līdzīgās lietas to identiskā konteksta un priekšmeta dēļ saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 68. pantu apvienot tiesvedības mutvārdu un rakstveida daļā, ka arī kopējā nolēmuma pieņemšanai: T-400/23, *Erste Group Bank/VNV*, T-401/23, *Erste Bank der österreichischen Sparkassen/VNV*, T-402/23, *Steiermärkische Bank und Sparkasse/VNV*, T-403/23, *Dornbirner Sparkasse Bank/VNV*, T-404/23, *Kärntner Sparkasse/VNV*, T-405/23, *Sparkasse Niederösterreich Mitte West/VNV*, T-406/23, *Tiroler Sparkasse/VNV*, T-407/23, *Salzburger Sparkasse Bank/VNV*, T-408/23, *Sparkasse Oberösterreich Bank/VNV*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir balstīta uz septiņiem pamatiem, kas būtībā ir identiski lietā T-402/23, *Steiermärkische Bank* un *Sparkasse/VNV* izvirzītajiem prasības pamatiem.

Prasība, kas celta 2023. gada 26. jūlijā – *Essity Hygiene and Health AB/EUIPO* (Lapas attēlojums)**(Lietā T-434/23)****(2023/C 314/31)**

Tiesvedības valoda – zviedru

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Essity Hygiene and Health AB* (Gēteborga, Zviedrija) (pārstāvis: U. Wennermark, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (lapas attēlojums) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 709 305

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2023. gada 30. maija lēmums lietā R 2196/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to ir noraidīta apelācijas sūdzība (lēmuma rezolutīvās daļas otrais punkts);
- atcelt apstrīdēto lēmumu, apmierinot apelācijas sūdzību par pārbaudītāja lēmumu attiecībā uz 16. klasē ietilpstošajām precēm, kuras ir norādītas pieteikumā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas izdevumus EUIPO un tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pakārtoti, prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest EUIPO segt savus un papildus atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Pakārtotāk, prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)



Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV